

SPROG & SAMFUND

Nyt fra
Modersmål-Selskabet
22. årgang nr. 2
Juni 2004

**Indhold: Generalforsamling 3-4 · Formandsberetning 5-7 · SMS-sprog 8-12 · Stride ord 13
Danskundervisning 14-15 · Taget på ordet 15 · Begrebet svinger ikke 16**



Jubilæum

Den 25. generalforsamling fik sin femte formand i Selskabets historie. Bent Pedersbæk Hansen afløser Elisabet Sinding og får travlt med andet end det sproglige perspektiv, da 25-års-jubilæet skal fejres med et stort arrangement på Selskabets fødselsdag den 27. november. Mere om det i referatet fra generalforsamlingen.

Undervisningsminister Ulla Tørnæs har også travlt. En ny gymnasireform skal være færdiggjort til næste år, og diskussionerne om indlæringsfærdigheder og gruppearbejder trækker mange kompetente temperamenter frem i kampzonen. Hver med lodige forsvar for sit territorium, og samtidig vælter en mastodont af en OECD-rapport ned over ministerens bord med gode råd til folkeskolens ind-

retning og undren over Danmarks synkende niveau på undervisningsområdet. I første omgang ser det ud til, at der er kollektiv enighed om at styrke faget dansk på seminarierne. Den debat begynder Sprog & Samfund at se nærmere på i dette nummer og vil følge op med rapporter fra åstedet. Foreløbig har Ulla Tørnæs bidraget med et indlæg i serien "Stride ord", hvor hun bl.a. omtaler SMS-begrebet. Måske et begyndende nyt sprog, i hvert fald en samtalekultur, der på få år er blevet en næsten altomfattende kommunikationsform hos de unge. Vi har ladet repræsentanter for SMS-generationen komme til orde inde i bladet for at afkode mobiltelefonens tilbud for os andre.

M.B.

SPROG & SAMFUND

er medlemsblad for Modersmål-Selskabet og udsendes i 4 numre årligt. Abonnement for ikke-medlemmer 90 kroner.

Oplag: 1200 eksemplarer.

BLADUDVALG:

Bent Pedersbæk Hansen (form.)

Ingrid Carlsen

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:

Michael Blædel

Asserbohusvej 31,
3300 Frederiksværk

tlf. 47 74 62 61

blaedel@wanadoo.dk/

red@modersmaal.dk

LAYOUT:

Joanne Hummerston

REPRO OG TRYK:

Clausen Offset

ISSN 0108-433 X

Artikler der offentliggøres i Sprog og Samfund tegner ikke nødvendigvis Selskabets holdning. Eftertryk tilladt med kildeangivelse.

Modersmål-Selskabet har til formål at virke for bevarelse og udvikling af modersmålet som en grundlæggende forudsætning for dansk kultur og folkestyre. Dette tilstræbes ved:

1. At vække forståelse for betydning af en klar, udtryksfuld og varieret anvendelse af sproget i tale og skrift – med respekt for dialekterne
2. At formidle kendskab til forskning og uddannelse vedrørende det danske sprog.

Medlemskontingent er 225 kr. årligt, for uddannelsessøgende og pensionister 150 kr. (Portogebyr – udlandet: 50 kr.)
Giro 6 67 69 01.

Internet: www.modersmaal.dk



MODERSMÅL-SELKABETS BESTYRELSE:

FORMAND:

Lektor, mag.art. Bent Pedersbæk Hansen,
Gadestævnet 35, 2650 Hvidovre, tlf. 3647 4065,
benditto@image.dk

NÆSTFORMAND:

Stud.mag. Kenn Hansen
Emdrupvej 51 st.th., 2100 København Ø, tlf. 2680 6565,
fax 3920 7760, kenn@journalist.dk

KASSERER:

Dir. Niels Jørgen Ebbensgaard,
Skovholmsvej 1, 3300 Frederiksværk, tlf. 4774 6172,
Niels.J.Ebbensgaard@get2net.dk

ØVRIGE BESTYRELSE:

Kontorassistent Ingrid Carlsen,
Ammendrupvej 33, 3200 Helsinge, tlf. 4879 8771,
ing_rid@yahoo.dk

Lektor, cand.mag. Arne J. Hermann,
Lauggårds Vænge 36, 2860 Søborg, tlf. 3956 2074

Cand.mag. Gerda Thastum Leffers,
Skolebakken 81, 2830 Virum, tlf. 4585 7644,
thastum@post.tele.dk

Cand.oecon. Henrik Munck,
Farumgårds Allé 3, 3520 Farum, tlf. 4495 2243,
risegaard.munck@newmail.dk

Marketingchef Søs Stadil Palm,
Skovvej 113, 2920 Charlottenlund, tlf. 3963 0213,
sos@stadil.net

Seminarielektor Claus Tilling,
Islevhusvej 36, st., 2700 Brønshøj, tlf. 3828 6648,
ct@udd.blaagaardsem.dk

SUPPLEANTER TIL BESTYRELSEN:

Stud. mag. Lasse Bruun,
Marstalsgade 1, 1tv., 2100 Kbh. Ø, tlf. 4035 2266,
lasbru@adsihome.dk

Journalist, stud.mag. Jens Møller Nielsen,
Lundestrædet 11, 3.th., 4300 Holbæk, tlf. 2685 9800,
jens.nielsen@rhetorica.dk

MODERSMÅL-SELKABETS SEKRETARIAT:

Birte Iversen,
Engerødvej 34, 3200 Helsinge, tlf. 4879 6352,
birte.eku@c.dk

Send evt. e-mail-adresse til sekretariatet.



Generalforsamlingen blev efterfulgt af buffet og rundvisning på Medicinsk-Historisk Museum.
Foto fra generalforsamlingen: Hans Jørn Storgaard Andersen.

Den 25. generalforsamling

AF KENN HANSEN

Medicinsk-Historisk Museum i Bredgade i centrum af København lagde den 27. maj lokaler til den årlige generalforsamling for Modersmål-Selskabet. De ca. 30 fremmødte var bænket i det smukke auditorium med maj-solens sidste krampetrækninger skinnende ind gennem de store runde vinduer. Det kuppelformede tag fra 1787 lettede næsten, da forsamlingen som indledning sang den smukke "Du danske sommer", og man følte sig som kirkegænger i Pantheon eller i den nærliggende Marmorkirke. Langs bagvæggene kastede hvide buster af og til et blik ned på forsamlingen. Figurerne afbilleder store medici – som det ville hedde i Pantheons Rom – folk, som havde været med til at stifte den smukke bygning, der nu bliver brugt til kirurgisk akademi.

Heldigvis blev udlånet af rummet helt uden blods-

udgydelser. I ro og mag kunne næstformand Arne Hermann traditionen tro byde velkommen og foreslå Henrik Munck som dirigent. Dirigenten kunne godkende formaliteterne vedrørende generalforsamlingen og gav derefter ordet til den konstituerede formand, Bent Pedersbæk Hansen, der skulle årsberette for de fremmødte. Han indledte med at mindes de to bestyrelsesmedlemmer Gerda Møller og Aage Reimer, der er afgået ved døden i årets løb. Dette blev gjort med et minuts stilhed og citater fra Sprog & Samfund, der beskrev de tidligere medlemmer, som begge har gjort meget for selskabet. En hilsen blev sendt til Elisabet Sinding, der måtte gå af som formand per 1. januar, på grund af en stor arbejdsbyrde på Biblioteksskolen. Hun kunne desværre ikke være til stede og sendte i stedet et

brev, hvor hun takkede for to gode år som formand. Modersmål-Prisen, der som bekendt i år går til Erik Hansen for hans mange år i det stadig trængte sprogs tjeneste, er et oplagt valg, deklamerede formanden. Overrækkelsen finder sted ved Selskabets 25 års jubilæum d. 27. november i Landstingssalen på Christiansborg. Formanden lovede, at det ville blive en stor dag med mange gode festtaler. I forbindelse med jubilæet har bestyrelsen valgt at udgive et jubilæumsnummer af Sprog & Samfund i stedet for årbogen. Dette nummer af bladet kommer vidt omkring med mange prominente forfattere. Formanden afsluttede med at kommentere den officielle våbenhvile i kommakrigen og udspillet til en sprogpolitik fra officiel side. Det kommer vi nok til at høre mere om.

Aflæggelsen af regnskabet – en formalitet der hører sig til – blev kyndigt forestået af kasserer Niels Jørgen Ebbensgaard. Endnu et lille underskud ændrede ikke på forsamlingens godkendelse, og senere godkendte forsamlingen også kontingentstigningen på 25 kroner, så medlemsprisen bliver 150 for studerende og pensionister og 225 for alle andre. Denne stigning er en nødvendighed blandt andet

på grund af den aktuelle portoforhøjelse.

Søs Stadil Palm, Arne Hermann og Claus Tilling blev genvalgt, og Ingrid Carlsen og Kenn Hansen, der begge har fungeret som suppleanter, blev valgt ind i bestyrelsen sammen med dirigent Henrik Munk. De to studerende Jens Møller Nielsen og Lasse Bruun blev valgt som suppleanter.

Inden næstformanden takkede for god ro og orden blev talerstolen besøgt af Hr. Langkilde, der med mange fine eksempler brokkede sig over sprogets udvikling – ikke det forståelsesmæssige, men det æstetiske. Afslutningsvis blev ”Det er i dag et vejr, - et solskinsvejr” sunget, og forsamlingen begav sig ud på rundvisningen af museet.



Henning Munk i modlys og medvind: Først valg som dirigent og senere til bestyrelsen.



*Kære Elisabet:
En varm tak for dit arbejde og de gode spor det har efterladt. Otte år – tre af dem som formand – gav du Selskabet. Du kom med virke-trang og med erfaring – dels fra dit ansvarsfulde,*

krævende job på Danmarks Biblioteksskole og dels fra andet foreningsarbejde.

Du medbragte blandt andet en specialviden indenfor databehandling, der kom os til gode – som det første oprettede du Hjemmesiden www.modersmaal.dk, og du kiggede det tidligere sekretariat over skulderen og foreslog forbedringer og satte dem i scene. Bestyrelsen måtte

nu i højere grad til pc'en, e-posten blev selvfølgelig som kommunikationsmiddel både in- og eksternt, og det er i stor udstrækning din fortjeneste.

Du bliver husket også for Bogmessen i Forum, hvor du i dine formandsår sørgede for at vi blev repræsenteret.

Vi er meget glade for den ansigtsløftning Sprog&Samfund har fået – og den slankning af Selskabets logo der blev gennemført på dit initiativ. Det hører til de synlige og gode spor efter dig.

Du deltog ikke i gen.forsamlingen 2004, hvor langt flere rosende ord var tiltænkt dig.

Hjertelig tak for samarbejdet i din tid i bestyrelsen.

GERDA LEFFERS

Formandens årsberetning

AF BENT PEDERSBÆK HANSEN

Kære medlemmer af Modersmål-Selskabet.

Siden sidste generalforsamling har vi i bestyrelsen med stor sorg modtaget meddelelse om to af vore bestyrelsesmedlemmers død. Efter så mange generalforsamlinger er Gerda Møller og Aage Reimer ikke med i år.

De fleste tilstedeværende vil huske de to fra talerstolen; Gerda Møller som den omhyggelige, lidt bekymrede regnskabsaflægger, og Aage Reimer som den myndige, men venlige og humoristiske dirigent. Det var en fornøjelse at arbejde sammen med dem i bestyrelsen. Lad os mindes dem med et par citater fra S&S.

Gerda Leffers skriver:

”Kære Gerda Møller: Hjertelig tak for de mange års gode samarbejde. Du har gang på gang imponeret os med din ukuelighed og energi. Vi vil savne dig og din elegant, spinkle apparition ved forhandlingsbordet og regnskabsaflæggelsen.”

Elisabet Sinding skriver:

”I Selskabets bestyrelse var Aage den faste støtte, der med sit kultiverede væsen forstod at samle synspunkter. Vi nød godt af hans sunde dømmekraft og evne til at skære igennem på afgørende punkter.”

Må jeg foreslå et minuts stilhed til ære for de to....Tak

Kære medlemmer.

Det er en konstitueret formand, der i år må fremlægge beretning for generalforsamlingen, idet Elisabet Sinding i det tidlige forår så sig nødsaget til at trække sig ud af bestyrelsen på grund af en stor arbejdsbyrde på Biblioteksskolen. Så meget har hun om ørerne, at hun har måttet melde afbud også til i dag, men hun har sendt mig et brev, som hun beder mig læse op.

”Kære medlemmer og bestyrelse

Jeg havde håbet på at kunne deltage i generalforsamlingen, men er desværre blevet forhindret.

Pga. et meget stort arbejdspress har jeg set mig nødsaget til at bede om at udtræde af Modersmål-Selskabets bestyrelse pr. 1. januar 2004.

Jeg ønsker ved denne lejlighed at udtrykke min taknemmelighed for 8 år i bestyrelsen – de seneste to som formand – hvor jeg har fået lov til at arbejde i modersmålets tjeneste.

Jeg retter min tak både til Selskabets medlemmer og bestyrelse, og glæder mig til at deltage, som medlem, i Selskabets fine arrangementer.”

Herfra skal lyde en tak tilbage til Elisabet, tak for både tiden i bestyrelsen og for årene som iderig og arbejdsom formand. To år som formand, skriver Elisabet i brevet, men det må vel være tre, for vi har da billeder af hende fra tre prisoverrækkelser, Klaus Rifbjerg, Ib Spang Olsen og sidst Steffen Brandt. Formandskab kræver både ildsjæl og bogholdersjæl – jeg begynder så småt at mærke det – det store per-

Nyvalgt til bestyrelsen blev Henning Munck. Han debuterede på generalforsamlingen som dirigent, er cand.oecon. med livslang ansættelse i Danmarks Statistik, men samtidig flittig bruger af sproget som fagbladsredaktør inkl. formand for Dansk Fagpresseforening. Nu som pensionist med tid til at sige tak for lån.



spektiv i modersmålssagen skal hele tiden være til stede, men man skal også huske at bestille lokale, købe frimærker, holde orden i korrespondancen og indkalde til møder. Elisabeth formåede begge dele og skal have tak for sin indsats.

Om jeg kan løfte opgaven efter hende vil vise sig – jeg vil gøre mit bedste. Jeg er ikke på valg denne gang, så generalforsamlingen får et år til at vurdere mit arbejde, hvis ellers den nye bestyrelse efter valget i dag tør betro mig hvervet som formand. De kandidater, som stiller op til valget senere på mø-

Nyvalgt suppleant til bestyrelsen er Jens Møller Nielsen, 28 år og uddannet journalist fra Danmarks Journalisthøjskole. Han er redaktionssekretær ved Kalundborg Folkeblad og Holbæk Amts Venstreblad, stud.mag. i retorik ved Københavns Universitet samt medejer af kursus-virksomheden Rhetorica.dk



Nyvalgt suppleant til bestyrelsen er Lasse Bruun, 28 år, der studerer på KU på fjerde år. I to år læste han sprogvidenskab, men skiftede til retorik for at kombinere lingvistik med moderne kommunikation. Han har i en årrække arbejdet som studiemedhjælp på Politikens Orbogsforslag og er pt. med til at udvikle en elektronisk mobiltelefonordbog for et canadisk elektronikfirma.



det, vil sikkert være kritiske, men det lover kun godt for Selskabets fremtid: de peger mod fornyelse med respekt for traditionen.

Netop dette håbede vi i bestyrelsen også på at opnå ved at tildele Modersmåls-Prisen sidste år til sanger og sangskriver Steffen Brandt. For nogle medlemmer var det lidt kontroversielt: ”Hvad, giver I nu prisen til en popsanger? Den kandidat, jeg foreslog, havde i højere grad fortjent den.” Hvert år modtager bestyrelsen mange forslag til prismodtagere fra medlemmerne, så i sagens natur må også mange blive skuffede over, at netop deres forslag ikke kommer igennem. Alle forslag drøftes grundigt i bestyrelsen, og forskellige begrundelser kommer frem: en fortjenstfuld digter har i årevis beriget vort sprog, en stor skuespiller er et sprogligt forbillede for befolkningen, en tålmodig radiovært formidler et vanskeligt stof på en sproglig klar måde. Steffen Brandt forsvarer med sine sange vort modersmål på et område, hvor det er i defensiven. Fra vugge til grav, i supermarkedet, gennem radio og tv overvældes vi af sange på engelsk, mens færre og færre kender de almindeligste danske sange. Brandt skriver og synger på dansk, han vedbliver med at synge på dansk, og han får mange, især unge, til at synge med. Det var begrundelsen for at give ham prisen. Lidt fornyelse var der vel også i, at bestyrelsens yngste mand, Kenn Hansen, holdt talen ved prisoverrækkelsen. Tak for en god tale, Kenn.

Prisen for indeværende år har vi af forskellige grunde været tidligt ude med, skønt overrækkelsen først finder sted til efteråret. Som bekendt valgte vi professor emeritus Erik Hansen som påskønnelse af hans livslange indsats i sprogets tjeneste. Begrundelsen vil blive uddybet den 27. november, som er Selskabets 25års jubilæumsdag. Sæt kryds i kalenderen ved den dag. Den skal være en festdag med prisoverrækkelse, festtale ved Jesper Klein samt meget mere. Stedet bliver Landstingssalen på Christiansborg. Der kommer mere om dette i S&S.

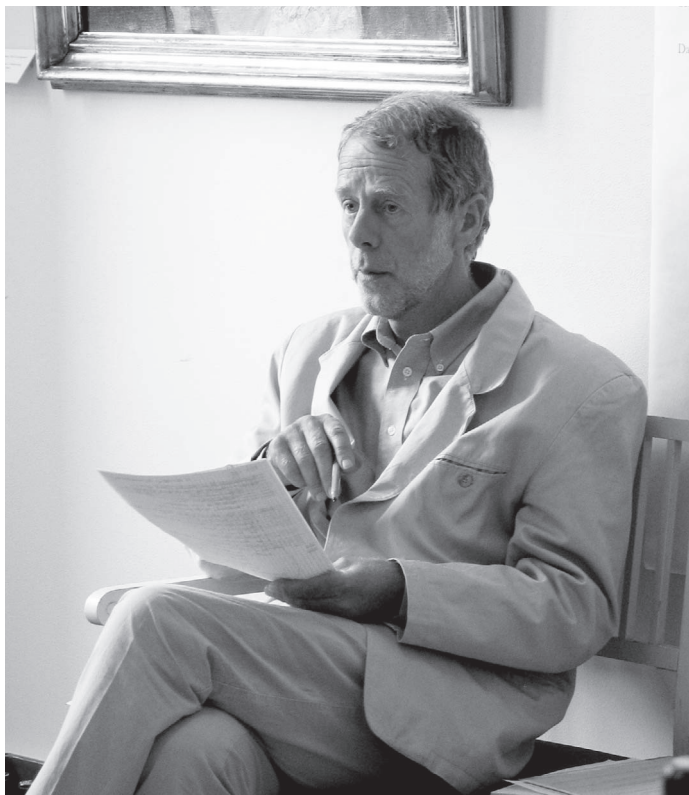
Ved siden af Modersmåls-Prisen er årbogen vort flagskib, som er med til at gøre os synlige udadtil. Det sidste var i høj grad tilfældet med 2003 bogen ”Navnet er trofast”, som fik stor avisomtale. Men lige så vigtigt var det, at mange medlemmer roste

den og tilkendegav, at de var glade for den. En fortjent succes, for der lå også et stort arbejde bag den, ikke alene fra de kompetente forfatteres side, men også fra årbogsudvalget, den grafiske tilrettelægger og redaktøren. En stor tak til dem alle.

Fordi årbogen er en så fast indarbejdet tradition, var det også med nogen betænkelighed, at bestyrelsen besluttede ikke at udgive årbog i 2004. I stedet vil vi udgive en stor, udvidet jubilæumsudgave af S&S, hvori vi vil se tilbage på de forgangne 25 år i sprogligt perspektiv, og hvori vi vil fejre os selv og hylde modersmålet. Mange forfattere har allerede givet tilsagn om at medvirke, bl.a. kulturministeren, så vi håber, at et sådant blad kan blive en fuldgældig erstatning for årbogen.

Apropos kulturministeren så efterlyste Elisabeth Sinding ved sidste generalforsamling ”en officiel sprogpolitik for det danske sprog”, og den må det siges, at vi har fået med ”Kulturministerens redegørelse af 18. december 2003 om det danske sprog”, som var til debat i Folketinget den 23. januar i år. Bag redegørelsen ligger en betænkning fra et regeringsudvalg med professor Jørn Lund som formand, ”Sprog på spil”. Der er tale om en handlingsplan for at styrke det danske sprogs stilling i alle institutioner fra børnehave op gennem skolesystemet til universitetsniveau. En handlingsplan altså, ikke en egentlig lovgivning, men alligevel ”en officiel sprogpolitik”, som vi herfra må hilse med tilfredshed. Den er i smuk overensstemmelse med Selskabets formål: ”at virke for bevarelse og udvikling af modersmålet”.

Det forløbne år bød også på ”kommakrigens” afslutning. Det grammatiske komma vandt tilsyneladende over det nye komma, idet Dansk Sprognævn gik med til at gøre kommaet foran ledsætninger valgfrit. Vi har nu ét kommasystem i dansk, så her-



Hvad har jeg sagt ja til....Bent Pedersbæk Hansen som nykåret formand lægger sidste pennestrøg til årsberetningen.

efter skulle der være ro på den front. I den forbindelse er der grund til at takke vor repræsentant i Sprognævnet, Claus Tilling, for hans indsats.

Overhovedet er vi nu kommet til takkeafdelingen.

Tak til de mange fonde, der i det forløbne år har været gavmilde og har støttet Selskabets arbejde for det danske sprog. En liste over de mange bidragydere kan man se i regnskabet, der vil blive forelagt om lidt. Også tak til ansøgningsudvalget, Gerda Leffers og Aage Reimer.

Tak til redaktøren af vores hjemmeside, Hans Andersen, og tak for godt samarbejde til Selskabets lønnede medarbejdere, sekretær Birte Iversen, redaktør Michael Blædel og revisor Jørgen Friis.

Bestyrelsen skal have tak for godt arbejde og hyggelige møder.

Sidst og vigtigst, tak til medlemmerne for interesse og trofast opbakning.

4-ever

:=)

I <3



SMS-sprog

I de unge generationers hverdag har mobiltelefonens korte beskeder overtaget en stor del af kommunikationen. Den begrænsede plads på telefonens display har samtidig resulteret i en stenografagtig opløsning af sproget i tegn og forkortelser, der måske med tiden vil udvikle et helt nyt sprog. Bestyrelsesmedlem Ingrid Carlsen introducerer her fænomenet efter at have talt med elever på Nordsjællands Efterskole ved Helsingør, Julie, Kevin, Merete og Sara på 16-17 år, om deres brug af SMS; derefter fortæller 6. B på Helsingør Skole om deres SMS-vaner, og endelig skildrer Mirjam og Marina deres SMS-verden.

o = og

ik = ikke

q = k

z = s (og i stedet for s-lyde) ex knuz (knus)

Engelske ord er meget brugte:

I b b = I will be back (jeg kommer tilbage)

why = hvorfor

hey = hej

u = you (du)

I <3 = I love you (jeg elsker dig)

4-ever = for evigt

@ = a

For at forstærke nogle ord bruges smileys, tegn, store bogstaver eller billeder.

;) ☺ ☹ :=)

/< = k /< = knuz, (knus)

Ordene i SMS-beskeder skal være så korte som muligt. Og hvis man har meget at skrive, samler man ordene ved at slette alle mellemrum = (det vil sige sådanud) dvssåu. På den måde sparer man betaling af 2 SMS'er.

Hvis man ikke har så meget at skrive fylder man pladsen ud med tegn eller ord, hjerter eller blomster, for prisen er den samme, om der kun står et eller to ord, eller om der er de ca. 200 bogstaver der må være på én besked.

Man kan også fylde ud med hihihih, hahaha osv.

En af eleverne er blevet betegnet som "tubeskriver". Det er en, der bare kan blive ved med at skrive, som når man trykker på en tube.

En anden kan - til min store forbløffelse - skrive SMS'er med mobilen i lommen, bruge ordbog og afsende, uden at kigge på den!!

Men med en flittig brug af disse forkortede SMS-ord, kan det ske, at man i timen begynder at skrive SMS-ord i en dansk stil. Men det opdages hurtigt og bliver rettet.

Begyndelsen af SMS-sproget lød tit med *g* (griner), *s* (smiler) osv., men disse forkortelser er nu gået over til tjatsproget og findes næsten ikke mere i SMS.

SMS-ord bryder igennem ved reklamer med korte, smarte ord der fanger.

I en SMS kan man gemme sig lidt

ELEVERNE I 6B I HELSINGE SKOLE I SAMTALE MED
DERES DANSKLÆRER MARIE KOPP



Rasmus, Jonas, Line, Helene, Sanne, Simon B., Valdemar, Muhammet, Casper, Emil og siddende: Maria, Rukyie og Simon M fra 6. B Helsingørskole.

I 6.B går der 13 elever. 11 af dem har en mobiltelefon.

Jonas har ikke, men han vil gerne have en. Mest fordi alle de andre har en. Det er irriterende at skille sig ud på grund af, at man ikke har nogen, og man kan ikke helt følge med i, hvad der foregår. Valdemar derimod vil ikke have nogen mobiltelefon: ”Det er fordi, jeg ikke gider at blive stresset over alt det, man skal svare på, når man har mobil. Det er også dyrt, og så har jeg hørt, at man kan få kræft af at tale meget i mobiltelefon”.

100 om dagen

Det gælder for de fleste, at de SMS'er mere, end de taler i deres mobiler. Af den grund, at det er billigst at SMS'e. Maria sender omkring 100 SMS'r afsted på en dag. Det er blandt andet fordi, hun har et

abonnement, hvor det er gratis at SMS'e, og hvor det til gengæld koster meget, hvis man ringer op til nogen:

”Men jeg SMS'r ikke, når jeg er i skole. Når jeg er derhjemme, gør jeg det meget, mens jeg laver lektier eller laver andre ting. Jeg har også engang SMS'et, mens jeg gik på fortovet, og så kom jeg til at gå ind i en lygtepæl. Jeg SMS'r med mine venner og mine klassekammerater, og i løbet af en dag kan jeg godt sende 20 SMS'r til en enkelt veninde.”

Der er stor forskel på, hvilket sprog man bruger, når man SMS'r, alt efter om man fx skriver til sine forældre eller til sine venner. Simon skrev engang en SMS til sin far, hvor han brugte de forkortelser, han bruger til sine venner. Hans far forstod intet af det og blev vred og irriteret over at få en uforståelig SMS.

Den store fordel ved at SMS'e, at man kan 'gem-

me' sig lidt – det kan godt være mere trygt at skrive til nogen, fx til en pige, i stedet for at skulle stå over for hende og se hende i øjnene. ”På en måde bliver det mere personligt at SMS’e, man kan bedre sige det, man vil sige, og man bliver ikke genert,” siger Simon.

Men der er også bagsider ved at have en mobiltelefon. Det er belastende, siger Line, at alle hele tiden kan få fat i én, at man hele tiden skal svare på alle mulige underlige beskeder og kædebeskeder, og man kommer hurtigt til at betale mange penge for at SMS’e og tale.

Kædebeskeder

Kædebeskeder er en form for SMS-kædebreve. Man får en lille god historie eller lign. tilsendt, og til sidst står der, at hvis man ikke sender den videre til tolv mennesker inden for en halv time, vil man blive ramt af uheld etc. Maria svarer altid på sådan nogle SMS’er, men mange ignorerer dem. Man kan også sende små billeder til hinanden, og mange bruger tegn som kommaer osv. til at skabe små udtryksfulde ansigter, der signalerer den tone, SMS’erne er skrevet i.

Forkortelser!

Maria er vildt god til at forkorte, siger de andre. Hun er så kvik til at forkorte, at mange har svært ved at forstå hendes SMS’er. Det der med at forkorte er en helt grundlæggende del af SMS-sproget. Man sparer plads, og det går hurtigere. Med forkortelserne gælder det, at nogen finder på noget, og så bliver det udbredt, hvis det er en god forkortelse. Eleverne i 6.B har udfærdiget en liste over nogle af de mange, mange forkortelser, de bruger i hverdagen:

not: noget

got: godt

R: er

d: det

dr: der
føzdag: fødselsdag
hedr: hedder

l og l.: en og et

mæ: med

I stedet for k er det sejt at skrive q, og i stedet for s skriver man ofte z.

Efterskrift

I løbet af den tid, vi skrev denne artikel, fik Jonas pludselig en mobiltelefon i fødselsdagsgave. Alle vidste det, undtagen ham selv. Han blev meget overrasket. Havde først forventet at få en, når han blev konfirmeret.

Her til sidst nogle eksempler på, hvordan de kan finde på at SMS’e til hinanden:



Haii smukke..."
Hva lavr du...?
Var d funny i skolen i da? J v
ikk om j kommer i morn for j
har ondt i halsen... snøft
Zezzr knuze moi ... c",)



Hey \$imon
Hvad lavr du? Jeg sidder derhjemme
og stener flimmer. Glæder mig 2-tal
til håndboldkampen på søndag. Hå-
ber vi vinder. D blir 2-tal fedt når vi
skal til Ribe. Hilsen Simon:>



Hey ... Line-pigen ... !!
Hva lavr d...?
Jeg stener flimmer ... he he
Qnuzz ...



Hey Maruu !!
Din pjækker ... Hvorfor var du ikk i
skole i dag? Kommer du til boksning?
Qnuzz Rukuu
ps: jeg har noget at fortælle dig !!



Hey Simon(e) hva lavr du?
Jeg sidder og glukker flimmer. 2-tal
nedtur, har lige været til håndbold-
kamp og fuck vi tabte man. Zez



Man skriver ikke qnuzzer til hvem som helst

AF MIRJAM LYDIA, 13 ÅR

Hvad man som ung skriver:

Det er meget forskelligt, det afhænger af om man er meget gode venner med personen eller man bare skal give en kort besked, ellers skriver man bare og spørger om lektier, laver konkurrencer og sender vittigheder.

Hvad ordene stammer fra, betydningen og brugen:

Ordene stammer fra "rigtige" danske ord som man laver om på eller giver et slang-udtryk:

Knus – Qnuzzer. T – til. F – fra. og så videre.

Lad os tage qnuzzer; det skriver jeg kun til nogle jeg virkelig har et personligt forhold til, man skriver ikke bare qnuzzer til hvem som helst! slet ikke drenge, der skriver man bare kh(kærlig hilsen) eller sit navn.

Hvornår man skriver:

Jeg skriver mest i weekenden, hvor vi tit laver konkurrencer, eller man skriver bare lige hurtigt til vennerne, i hverdagen bruger jeg det mest, hvis jeg skal sende korte beskeder om ting fra skolen eller spørge om lov til at have en veninde på besøg.

Hvor mange man skriver:

Det afhænger meget af hvad ens pengepung siger, jeg skal selv betale mine telefonregninger, det er nogle gange ret træls, men når man så har sparet, er det rart at have lidt til sig selv. Jeg skriver vel omkring 100-150 beskeder om måneden, og jeg har det laveste forbrug i min klasse.

Om man skriver på forskellige måder efter hvem man skriver til:

Ja, det er der ingen tvivl om, hvis jeg skriver til min mor skriver jeg næsten altid qnuzzer, fordi jeg har et tæt forhold til hende, men hvis jeg bare skriver til en fra min klasse skriver jeg kh (kærlig hilsen)

eller bare mit navn.

Hvis jeg skriver til en af de rå i klassen vil min tekst også ændre sig, så skriver man generelt mere "råt", men hvis jeg skriver til min bedste veninde skriver jeg mere i dagligdags dansk.

Hvad de mange forkortelser betyder:

Hvis jeg skulle skrive dem alle sammen ville det vare flere timer så her er et uddrag:

Kon – konkurrencer

T – til

F – fra

H – hvad, hilsen.

S – som.

D – der, det.

Forkortelser af ugedagene (Man, Tirs., Ons., Tors, Fre, Lør., Søn.)

A – af,

Hvad jeg ellers kan forklare om det:

Det er meget nemt at bruge, især hvis man har en intelligent ordbog så kommer de fleste ord af sig selv bare ved at trykke på en tast, det er hurtigt, hurtigere og billigere end at ringe, men det kan kun betale sig hvis man skriver korte beskeder.

Man kan også sende billedbeskeder, hvis ens telefon har nogle, eller man får dem sendt fra andre, man kan også bestille dem i de fleste blade, de kommer lige efter du har bestilt dem, men de er tit ret dyre, så tjek først prisen så du ikke får en kæmpe regning. Husk: det er dyrere at sende billedbeskeder end almindelige beskeder.

FORUNDERLIGT

... at noget, der bliver udviklet, kan blive indviklet.



Min mobiltelefon er altid tændt om natten

AF MARINA NIELSEN-GØGSIG, 14 ÅR

Sms'er er noget man skriver når man føler man vil have lidt kontakt med sine venner, hvis man ikke er sammen med dem. Man får det også meget rart når folk gider bruge tid på at skrive til en. Man føler "man har venner", og det kan være rigtig godt nogen gange. Andre gange tager man også lidt afstand fra mobilen, og lader den ligge. Man kan godt have nogen dage hvor man gerne vil være lidt sig selv.

Når man skal skrive meget er det meget godt at forkorte det, så det ikke fylder mere end én besked, og det går også meget hurtigere når man bare skriver et bogstav i stedet for f.eks. tre.

Forkortelser:

<i>Det, du, dig-d</i>	<i>Men-mN</i>	<i>Eller-el.</i>
<i>Der-dr</i>	<i>Og-ø</i>	<i>Ikke-ik</i>
<i>Jeg-j</i>	<i>Også-os</i>	<i>Nogen-</i>
<i>Vil, ved- v</i>	<i>Se-c</i>	<i>nogn</i>
<i>Til-t</i>	<i>Bare-bar</i>	<i>Nogle-nogl</i>
<i>Med-me</i>	<i>Lige-lig</i>	

Og hvis man skal skrive et udsagnsord, skriver man kun stammen. F.eks. kigge, så skriver man bare kig.

Når man skriver kan man ikke se ansigtsudtrykket på personen der skriver, så man laver smileys i stedet.

<i>:)-glad</i>	<i>;-)drilsk</i>
<i>:(-sur</i>	<i>:D-Rigtig glad</i>
<i>:-Ironisk, ikke sikker</i>	<i><3- kærlighed</i>

Det er forskelligt hvor mange beskeder jeg skriver om dagen, for når jeg selv betaler regningen, må jeg passe lidt på at det ikke overskrider mit budget. Men en 20 stykker (Lidt under, lidt over) "når jeg har allermest venner", og 5 hvis jeg ikke føler jeg gider at skrive til nogen.

SMS-sproget varierer måske lidt for hvem man skriver til. Der er forskel på om det er ens bedste

veninde eller en man bare kender fra skolen eller klubben. Man skriver også mere søde og skøre ting til dem, der er en allernærmest, end til dem der ikke er særlig tæt på en.

Jeg synes selv at det er sindssygt at bruge for over 1000 kroner på SMS månedligt. Jeg bruger selv kun 100-200 kr. (Der er så mange andre ting man kan bruge de penge til). Så vigtigt og uundværligt synes jeg heller ikke det er, og jeg ved der er mange der bare skriver til højre og venstre om alt muligt lige-gyldigt, og det er lidt dumt. Ikke at jeg selv ikke skriver om alt muligt lige-gyldigt, men jeg holder øje med at det ikke bliver for meget i sidste ende.

Jeg kender et par stykker som ikke har mobil, og jeg synes ikke de går glip af noget. Folk mangler nødvendigvis ikke noget, bare fordi de ikke har mobil. De har vel andre måder at komme i kontakt med deres venner på, og det synes jeg er fedt nok.

Min mobil er altid tændt om natten. Faktisk har jeg den aldrig slukket. Jeg kan ikke lide når jeg ikke ved om der er besked eller ej. Mange har den tændt, og mange ligger også og skriver om natten, men jeg har den tændt fordi jeg også bruger den som vækkeur. Om natten kommer der aldrig SMS'r, og dagens sidste kommer der ved 11-tiden. De folk jeg kender har respekt for at min nat er til at sove i, og ikke skrive beskeder, men jeg tror generelt ikke at der er så mange der skriver om natten.

Jeg har mange gange oplevet at man sidder med sin veninde, og man begge får de samme beskeder fra samme person, og så synes vi det er meget sjovt at svare fuldstændig på samme måde, og på samme tid.

Nogen gange kan man ikke finde rundt i beskederne. Først får man skrevet til en forkert, og derefter får man så mange så man ikke kan nå at svare på dem alle, og derefter kludrer man i det, og det ender med man får slettet en masse beskeder, som man bare har brugt hundred år på at lave.



På et eller andet plan

AF ULLA TØRNÆS

Ord og sprog er og har altid været en forudsætning for sameksistens mellem mennesker. Måden vi kommunikerer på, ordene vi bruger, og budskaberne vi sender er dog anderledes varierende over tid.

Sikkert er, at vi kommunikerer med hinanden i et omfang som stiger og stiger. På få år har kommunikationsformerne ændret sig meget markant. Vi SMS'er, chatter, faxer og skriver e-mails, hvor vi for få år siden primært kommunikerede mundtligt eller skriftligt via breve.

Det er en fascinerende udvikling, der giver uendelige muligheder. Hurtige tekstbeskeder på e-mail og SMS giver mange fordele. Og nyere forskning har vist, at det fremmer visse grupper af unges evne til at kommunikere skriftligt, da de måske ellers ville afholde sig fra den skriftlige kommunikationsform.

Det glæder mig som undervisningsminister. Men det er også en udvikling, der fordrer, at vi passer på vores ord og vores sprog. I tekstbeskedernes univers er der en tendens til, at der opstår et helt nyt sprog med et utal af forkortelser og en helt særlig "sms-slang" med ord, der kun forstås af de særligt indviede. Her skal vi passe på, for risikoen er, at det, der ellers kunne være en fantastisk mulighed som lærings- og kommunikationsredskab, i stedet amputerer sproget.

Af den grund er det helt afgørende, at alternative skriftlige kommunikationsformer understøttes af en solid læring om det danske sprogs opbygning og semantik. Danskfaget har derfor haft høj prioritet i regeringens reformer på grundskole og gymnasieområdet.

Lige så sikkert det er, at sproget er forudsætningen for sameksistens mellem mennesker – lige så sikkert er det, at sprog i sig selv kan skabe ubegrundet afstand eller sågar konflikt mellem mennesker, da ord kan bruges forkert og misforstås eller budskaber fejlforklodes.

Det behøver dog ikke være sådan, at en forkert brug af et ord nødvendigvis skaber konflikt – og

dog. Nogle ord har vi i tidens løb vænnet os til alle sammen at misforstå betydningen af. Når vi f.eks. "forfordeler" nogen, så stiller vi i ordets oprindelige betydning de forfordelte dårligere. Definitionen af begrebet er nu ændret til også at betyde "at begunstige", hvilket stemmer mere overens med den måde begrebet bruges på af de fleste. Det er ikke nødvendigvis problematisk at have ord og begreber som kan betyde flere ting – men det kan give anledning til ganske konkrete problemer, hvis et og samme ord kan betyde noget og samtidig dette nogets modsætning – altså både "ja" og "nej".

Af andre begreber eller sproglige konstruktioner som skurrer i mine ører kan jeg nævne den sproglige konstruktion: "et eller andet sted" eller "på et eller andet plan". Denne sproglige konstruktion stiller ingen krav om nærmere forklaring af "hvilket sted" og "hvilket plan" der er tale om eller om dette "sted" eller "plan" har nogen afgørende betydning. Det bliver for nemt at komme med en tilkendegivelse eller tale med uden at kunne forklare sig nærmere eller være i stand til at tage endelig stilling. Hvis du siger til mig, at du godt kan se hvad jeg mener... på et eller andet plan, betyder det så at du er enig med mig? Hvor langt hen ad vejen er du enig med mig? Er det plan du er enig med mig på større eller vægtige end de plan du evt. ikke er enig med mig på? Brugen af disse alt- og intetsigende sproglige konstruktioner gør, at vi ikke presses til at tænke og tage stilling og i al fald ikke til at formulere os med blot en smule nuance og klarhed.

En ting er ord, deres betydning og vores mere eller mindre præcise anvendelse af dem. Noget andet er vores udtale af dem. Jeg har f.eks. ofte krummet tæer når "internationalt" i mange menneskers munde er blevet til "inDernationalt". Muligvis ligger denne udtale tæt på en karikatur af den indiske udtale af det engelske ord "international". Men det lyder dumt.... på et eller andet plan!

Dansk i folkeskolen

AF GEORG SØNDERGAARD

Hvad lærer vores børn i skolen, den skole som vi allesammen er med til at finansiere, som de små børn glæder sig til mens de fleste store børn mere eller mindre foragter den? Det har i hvert fald vist sig at der er noget der skal ses nærmere efter i sømmene. Som det hedder i Politikens leder d. 19. maj 2004:

”Folkeskolen er dyr, men til gengæld er den dårlig. Så kort kan det siges. Forenklet og unuanceret ganske vist men man kan ikke snakke sig fra den kendsgerning, at den danske folkeskole er verdens dyreste, og at skolens resultater lader meget tilbage at ønske. Internationale undersøgelser af skoleelevernes læsefærdighed har år for år vist resultater, der bringer os på linje med lande, der bruger langt færre penge på skolen.”

Nu gælder dette jo folkeskolen som sådan, og ikke specielt det der er emnet her nemlig faget dansk. Men i grundskolen er det jo også helt fundamentalt. Man lærer at læse og skrive på dansk i dansk-timerne. Det er det danske sprog der anvendes til læsning og skrivning og samtidig indøves i dansk-timerne. Det fremgår af flere af de nyhedsbreve som formanden for Dansk lærerforenings Folkeskolefraktion, Jens Raahauge jævnligt udsender til sine fagkolleger. Således følgende fra april 2004:

”Vi har i Dansk lærerforenings Folkeskolefraktion for længe siden meldt os under det danske sprogs faner. Vi ved at grundskolens undervisning har en central betydning for modersmålets brug, nuancering og bæredygtighed - og vi arbejder for at undervisningen i endnu højere grad kan komme til at leve op til sin rolle.

Det offentlige fokus har i lang tid været indstillet på læsning - og selvfølgelig må og skal denne basale kulturteknik være i orden. Det er skammeligt at der bliver lukket funktionelle analfabeter ud fra skolen.

Men lige så væsentligt er det at få forhindret at vi lukker sproglige analfabeter ud af skolen. Man kan frygte at skole- og læsedebattens heftige fokus på det formelle og det tekniske drejer skuden væk fra det funktionelle. Det tekniske SKAL være i orden, men kun for at bruges på det egentlige: det indhold der skal sikre den enkelte og fællesskabet vækst”.

Og i et nyhedsbrev fra januar 2003 hedder det:

Vi er enige med professor Frans Gregersen og Fremtidens danskfag-udvalget i at det er uacceptabelt at der er børn som forlader skolen uden at kunne læse og skrive. Den holdning har vi ageret på siden den store internationale undersøgelse helt tilbage i Frank Dahlgaard-tiden blotlagde dette. Vi erkendte at vi i en periode havde været for lydhøre over for de forældre der endnu var uvante med institutionaliseringen af børnene, og over for det vore arbejdsgivere på det tidspunkt derfor profilerede sig på: at vi primært skulle løse alle socialiserings- og trykproblemer. Og der har været anvendt stor energi på at tilbageerobre den læsnings-kultur som først kom i hus igen på indskolingsområdet, men hvor vi fx nu har udgivet Læs på-materialet som skal vedligeholde denne landvinding på de ældre klassetrin.

Et stort problem i forbindelse med de funktionelle analfabeter er den relativt store andel af fremmedsproglige elever i den danske folkeskole. Der er jo vitterlig elever som kommer fra ikke-dansktalende miljøer”.

Udover det sproglige beskæftiger Jens Raahauge sig i sine nyhedsbreve naturligvis også gerne med indholdet i danskundervisningen. For de mindste klasser er det vel primært et metodisk-pædagogisk spørgsmål, og spørgsmålet om hvilken litteratur man har skullet læse er mundet ud i ønsket om en litterær kanon, en vejledende liste over hovedværker som enhver i løbet af skoleforløb bør stifte bekendtskab med. Om kanon-debatten skriver Jens Raahauge i sit nyhedsbrev marts 2004:

”Nu da kanon-debatten er kommet op til overfladen er det interessant at se på argumentationerne.

For det første ser vi en stadig drift væk fra Torben Weinreichs børnelitterære anliggende imod den traditionelle kanoniserede voksenlitteratur. Dette skyldes ikke mindst den blindhed - og dermed det ukendskab - som det universitære miljø har overfor børnekulturen.

Men vi dansklærere ved at vi har en dansk børne- og ungdomslitteratur der i kvalitet til fulde matcher litteraturen til de voksne. Lad mig blot nævne Halfdan Rasmussen, Cecil Bødker, Bjarne Reuter, Louis Jensen og Janne Teller. Det der gør dem store, er ikke mindst at de har vist sig fri af tidligere tiders pædagogisering af fortællingerne for børn og udviklet en egentlig litteratur for børn og unge.

Dette kan føre os frem til det andet element i debatten: Er alle de tidlige titler på Torben Weinreichs kanon-liste betydningsfuld litteratur? Eller er de betydningsfulde af andre end litterære grunde?

Hvis vi fx ser på Peters Jul, Spørge Jørgen og Palle alene i verden kan man næppe komme uden om at de repræsenterer børnekulturhistoriske milepæle, og vel sagtens også er kanonværdige, men som billedbøger; næppe som litteratur.

Hvis de primært er med på grund af deres illustrationer eller samspillet mellem billeder og tekst, så bør man måske forholde sig til begrebet »litterær kanon« eller måske endnu bedre granske hvad denne debat helt inde ved benet drejer sig om.

Meget tyder på at den ikke alene er danskfaglig, men henter sin hovednæring i Folkeskolelovens formålsparagrafs ord om at eleverne skal gøres fortrolige med dansk kultur. Og altså er et led i den almindelige kamp om at få skrevet vores historie om i nutidens lys.

Hvis dette er tilfældet, så er der endnu mere grund til at dansklærere deltager i debatten, både for at styrke det tværfaglige aspekt hvor både de andre kunstneriske og praktisk/musiske udtryksformer må tænkes med, og hvor vi må

vælge mellem nationalhistorisk snæversyn eller historisk udsyn og indblik.

Endelig har debatten drejet sig om hvorvidt kanon skulle være bindende eller vejledende, altså om tænkningen skal baseres på fagligt pensum eller på fagligt begrundede valg.”

Når der udefra rejses tvivl om børnenes udbytte af folkeskolens danskundervisning, så er det jo udtryk for at faget dansk betragtes som et meget vigtigt fag, i mange henseender det vigtigste fag af alle. Uden solide danskkundskaber kommer man ikke langt. Bag dette faktum ligger da også kravet om mere og bedre evaluering. Det er et sårbart område, men i stedet for den uofficielle evaluering som alligevel finder sted, må en formaliseret evaluering da også være at foretrække. Og i afgørelsens time slipper man jo alligevel ikke.

Taget på ordet

I serien *Mediedansk*, som Syddansk Universitet udgiver i samarbejde med Danmarks Radio, har Radioavisens oplæser Ole Meisner i sit bind *Ordvalget* samlet en liste på godt 200 ord, som han mener er glemte, men bevaringsværdige.

Det slående ved en sådan liste er, hvor aldersbestemt, miljøpræget, eller idiosynkratisk den enkeltes indgang til ordene vil være. Nogle ville undre sig over fx *badulje*, *forvorten*, *gantes*, *grant*, *hartad*, *kryste*, *mandbar*, *mulkt* eller *vindskibelig* og aldrig selv bruge de ord, andre ville måske ikke studse, men til gengæld lukke munden over *vripen*, *styrvold*, *skumpelskud*, *skrælling*, *misdæder*, *kålhøgen* og *galan*. Lister af den type er et inspirerende udgangspunkt for at diskutere sit ordforråd. Hvorfor og hvorfor ikke?

Serien skal blandt mange andre fortræffeligheder også roses for at stejle over den skrækelige og hyp-pige udtale af det 15. mest almindelige danske efternavn, *Christiansen*, der bæres af ca. 15.000 mennesker. *Christiansen* rimer altså på dansen og ikke på Bahnsen. Det er lige til.

Begrebet svinger ikke

Det provokerede ligefrem kritisk indsigelse fra sproginteresserede kredse, at *Den Danske Ordbog* i sit bind 1 registrerede begrebet en *bjørnetjeneste* i den fornuftsstridige betydning *en stor tjeneste* – fornuftsstridig i hvert fald i forhold til den oprindelige betydning.

Man skulle ellers mene, at det ikke er et opslagsværks opgave at agere censur. Det er vel både korrekt og en høflig service over for sprogbrugere at registrere udtryk, der indgår i den daglige samtale, og bjørnetjeneste har ifølge Pia Jarvads *Nye Ord 1955-1998* været anvendt i sin ny betydning siden 1992. Og *Den Danske Ordbog* gør da også opmærksom på, at den ny betydning er ukorrekt og henviser til den oprindelige betydnings hjemsted i Jean de la Fontaines fabel fra 1600-tallet. Selvfølgelig er det en kulturløs og forsimplet udvikling, hvis en generation snart kun kender den ny betydning, men det vedrører ikke det principielle, og den type forskydninger fra én betydning til den modsatte har fundet sted til alle tider. Hvem tænker i dag over, at fx *lemfældig* en gang betød *samvittighedsfuld* og *skånsom*? I dag betyder det i de fleste tilfælde *sjusket*. Altså det modsatte.

Og den slags ord, der skifter betydning, har for nylig fået betegnelsen *pendulord*. Den betegnelse har ingen til gengæld reageret på, skønt den sprogligt er noget vrøvl. Det er et nyt ord, i hvert fald for nyt til at stå i *Nudansk Ordbog* fra 2001.

Pendulet er karakteriseret ved, at dets lod svinger frem og tilbage i en lodret ophængt stang. Det er svært at se logikken i, at ord, der skifter betydning,

skulle associere til pendulets bevægelse, med mindre man da forestiller sig, at lemfældig fx betyder skånsom i lige år og sjusket i ulige. Måske sprogekspertene skulle finde et andet ord i tide, inden pendul i sig selv bliver et pendulord. Det ligner ikke en betegnelse, som Dansk Sprognævn skulle have fundet på eller godkendt.

Man kan i øvrigt blandt meget andet godt læse om nogle af disse udtryksskiftende ord i Ole Meisners *Ordvalget* (2003), der indgår i Peder Skyum-Nielsens serie om sproget og medierne. Meisner kommer godt omkring fælderne i disse ord, dog uden at tage stilling til selve ordet pendulord.

Et andet sprogligt misfoster har også bidt sig fast på rekordtid og vil modsat pendulord være umuligt at gøre noget ved. Det står mange steder i dette nummer af *Sprog & Samfund* – ja, rigtig gættet: SMS – betegnelsen for den telefoniske stenografi, der har gjort teleselskaberne til milliardærer og givet de unge hård hud på fingrene, når de skal meddele sig til hinanden op til 100 gange om dagen via mobiltelefonen. I officiel dansk retskrivning er sms forkortelsen for *sammensætning*, men her vil der næppe ske misforståelser. Det fjollede ved SMS er, at forkortelsen er meningsløs. Forkortelsen står for S(hort)M(essage)S(ervice) – altså et service-system til formidling af korte meddelelser, der kan aflæses på mobiltelefonens display. Man sender en SM; man sender ikke systemet.

Men der er meget af et pendul i SMS-trafikken.

M. B.